

atter give ny Meddelelse om samme Mand. Derfor dispenserede Indenrigsministeren i Henhold til Bemyndigelse i Loven om Arbejdsanvisningen derfra paa den Maade, at Arbejdsløshedskasserne ikke giver en Fortegnelse over Medlemmerne, men kun en Meddelelse om, at der er saa og saa mange ledige den paagældende Torsdag Aften eller Fredag Morgen; og da det desværre næsten altid er et stort Antal, er det, som sagt, givet, at det ikke har meget at sige, om man ved, at de hedder Hansen, Petersen, Jensen eller Nielsen og bor i den og den Gade; man ved nemlig, at det er Arbejdsmænd, som i Regelen kan beskæftige sig med det Arbejde, som nu en Gang Arbejdsmænd beskæftiger sig med; det drejer sig jo ikke om faglærte Folk. Men dette fører atter med sig, at naar der fra Entreprenøren paa Funder—Bramminge-Banen kommer Anmodning om at faa en hel Del Arbejdsmænd, saa kan vi ikke sige til Hansen og Jensen og Petersen o. s. v., der er Medlemmer af Arbejdsløshedskassen, at de skal tage derover, saa kan vi ikke give os til at undersøge, om de er gifte eller ikke, og alle de mange andre Ting, der skal tages Hensyn til, naar det skal afgøres, om de kan arbejde paa et andet Sted eller ikke; vi kan kun give Arbejdsløshedskassen Underretning om, at der er Plads for saa og saa mange Folk hos den Entreprenør, og det maa saa overlades til vedkommende Arbejdsløshedskasse selv at foretage Undersøgelsen af, hvilke Medlemmer der kan være Tale om at sende derover. Jeg erkender, at der her er en Brøst. Men saadan har det maattet ordnes.

At det trak saa længe ud, ligger i, at det ikke gaar an at lade Folk rejse ud i Landet i det blaa; vi maatte i Forvejen prøve, om der var Mulighed for at skaffe dem Steder at bo paa, om de kunde faa Kost o. s. v. Der førtes Korrespondance derom med Entreprenørerne, og man lod saa Oplysningerne gaa videre til de paagældende Folk. Disse henvendte sig ved Ankomsten paa Arbejdspladsen til Entreprenøren og sagde, at det var meddelt dem, at han kunde skaffe dem Kost og Logi til 11 Kr. om Ugen. Dertil svarede han: Nej, det havde han aldrig lovet; man havde kun spurgt ham, hvad der skulde betales der paa Egnen for Kost og Logi, og saa havde han erklæret, at det vist kunde faas for ca. 11 Kr. om Ugen; men skaffe Kost og Logi til 50 Mand, det kunde han ikke. Her ligger en Misforstaaelse, som kan være en Følge af, at vi ikke har forhand-

let og ifølge Forholdene ikke har kunnet forhandle direkte med de paagældende Arbejdere. Jeg skal indrømme den højtærede Minister, at der er en Brøst i saa Henseende. Maaske vi kan faa den rettet; men jeg har ikke noget imod, at Opmærksomheden er blevet henledet paa den, og jeg har heller ikke noget imod at have faaet Lejlighed til at oplyse om, hvorledes Forholdene ligger.

Saa maa jeg i øvrigt endnu sige om dette specielle Emne, at da det lykkedes at faa Folk til at rejse derover, fik man jo hverken 50 eller 80 af Sted; der blev sendt 11 den ene Dag og 10 den næste. Dagen efter, at de var kommet derover, fik vi imidlertid Telegram om, at der ikke skulde sendes flere. Forholdet er saa i øvrigt det, at af de 21 Mand blev 1 syg under Vejs og kom ikke længere end til Vejle, hvorfra han maatte rejse tilbage, og det er der jo intet at sige til. Senere — jeg tror, det var den 1. September — mødte 1 af de 20 igen paa Arbejdsløshedskassens Kontor, de andre har vi ikke hørt noget til. Det er muligt, at de er blevet derovre, det er muligt, at nogle straks har taget Skovlen med sig og er gaaet andetsteds hen uden at meddele os noget derom, men vi ved altsaa ikke andet, end at de øvrige 19 blev i Jylland. Der er mange Jernbaneanlæg derovre, og det er jo muligt, at de, naar de har faaet en Skovl fra et Firma, er gaaet hen med den til et andet Firma for at prøve, om det maaske var bedre at arbejde der. For Resten gælder det alle Vegne, hvor der er Tale om Jernbaneanlæg — og navnlig ved Privatbaner, som vi har faaet flere Rekvitioner fra —, at det er vanskeligt at skaffe de paagældende Arbejdere Kost og Logi. Vi har kun Arbejdsanvisningskontorer i Herning og i Holstebro, og disse Byer ligger jo langt fra de Jernbaneanlæg, der samler sig omkring ved Grindsted. Vi kan derfor ikke forlange, at man skal paatage sig den Udgift og Ulejlighed at rejse fra Holstebro og Herning til disse nye Jernbanelæg for paa Stedet at undersøge, hvorledes Vilkaarene er med Hensyn til Kost og Boligforhold. Det er noget, der har kunnet lade sig gøre ved Jernbaneanlægget Hornbæk—Gilleleje, da vi har Arbejdsanvisningskontor i Helsingør og ogsaa her fra København kunde tage op og undersøge Forholdene. Det har derfor været muligt at faa Arbejdere herfra sendt op til dette Jernbaneanlæg.

Den højtærede Trafikminister gjorde Rede for Aarsagen til, at Statsbanearbej-